

Kesit Akademi Dergisi

The Journal of Kesit Academy

ISSN/ICCH: 2149 - 9225

Yıl/Year/Год: 6, Sayı/Number/

Номер: 23, Haziran/June/ИЮНЬ 2020,

s./pp. 52-72

Geliş/Submitted/ Отправлено: 31.03.2020

Kabul/Accepted/ Принимать: 27.05.2020

Yaın/Published/ Опубликованный:

25.06.2020

DOI: 10.29228/kesit.42719

Araştırma Makalesi

Research Article

Научная Статья

Doç. Dr. Derya YILDIZ

Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi,

Türkçe Eğitimi Bölümü

deryacintasyildiz@gmail.com

ORCID ID: 0000-0002-5419-8986

Bilim Uzmanı Funda SAĞ

Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi,

Türkçe Eğitimi Bölümü

fundaboluk33@hotmail.com

ORCID ID: 0000-0001-5371-4056

7. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN YAZIM VE NOKTALAMA KURALLARINI KULLANIM DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ*

Öz

Bu çalışma 7. sınıf öğrencilerinin noktalama ve yazım kurallarını kullanım seviyelerini tespit etmek için yapılmıştır. Araştırmada 7. sınıf öğrencilerinin defterleri incelenmiştir. Araştırma nitel modelde, doküman incelemesi yöntemiyle hazırlanmış, betimsel bir çalışmadır. Araştırmanın inceleme nesnelerini Antalya ili, Kumluca ilçesindeki 3 farklı okuldaki 7. sınıf öğrencilerinin defterleri oluşturmaktadır. Okulların seçiminde uygulama kolaylığı için kolay ulaşılabilir örneklem kullanılmıştır. Her okuldan tesadüfi yöntemle seçilen 3 kız ve 3 erkek olmak üzere toplamda 18 öğrencinin tutmuş oldukları defterler yazım kurallarını ve noktalama işaretlerini kullanım düzeylerini belirlemek amacıyla incelenmiştir. Araştırma, nokta-

* Bu çalışma "7. Sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını kullanım düzeylerinin belirlenmesi" isimli yüksek lisans tezinden çıkarılmıştır. No conflicts of interest were reported for this article./Bu makale için herhangi bir çıkar çatışması bildirilmemiştir. Corresponding Author/Sorumlu Yazar: Derya YILDIZ
Cite as/Atıf: Yıldız, D. ve Sağ, F. (2020). 7. Sınıf Öğrencilerinin Yazım ve Noktalama Kurallarını Kullanım Düzeylerinin Belirlenmesi, *Kesit Akademi Dergisi* 6(23): 52-72. <http://dx.doi.org/10.29228/kesit.42719>
Checked by plagiarism software. Benzerlik tespit yazılımıyla kontrol edilmiştir. CC-BY-NC 4.0

lama işaretlerinden: nokta, virgül, iki nokta, üç nokta, soru işareti, ünlem işaret, kısa çizgi, eğik çizgi, kesme işareti, yay ayraç ve köşeli ayraç ile yazım kurallarından da: yazımı karıştırılan kelimeler, sayıların yazımı, büyük harflerin kullanımı, birleşik kelimelerin yazımı, ikilemeler ve kısaltmaların yazımı, bağlaç olan “ki” ve “de” ile soru edatı “mi”nin yazımı ile sınırlandırılmıştır. Toplanan veriler grafiklere dönüştürülmüş ve yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: 7. Sınıf, Noktalama işaretleri, Yazım Kuralları.

DETERMINING THE LEVEL OF THE 7TH GRADE STUDENTS' USAGE OF SPELLING AND PUNCTUATION RULES

Abstract

This study was aimed to determine the level of usage of spelling and punctuation rules of the 7th grade students. In the research, the notebooks of 7th grade students were examined. The research which was prepared with qualitative model and document analysis method; is a descriptive study. The research materials of the research are the notebooks of the 7th grade students from 3 different schools in Kumluca district of Antalya. The easily accessible sample for the ease of implementation was effective in the selection of schools. The notebooks of 3 girls and 3 boys who were randomly selected from each school and 18 students in total were examined in order to determine the usage level of spelling rules and punctuation marks. Research, punctuation marks are limited with: full stop, comma, colon, dots, question mark, exclamation mark, hyphen, slash, apostrophe, parenthesis, square parenthesis research, and mixed words at spelling, writing the numbers, use of capital letters, spelling of compound words, writing reduplications and abbreviations, conjunctive “ki” and “de” and the writing of question preposition “mi”. The data collected under the headings given above were converted into graphics and interpreted.

Key Words: Grade 7, Punctuation, Spelling Rules.

GİRİŞ

İnsanlığın varlığıyla yaşıt olan iletişim, insanları birbirine yaklaştırırken savaşlara da neden olmuştur. Bunun için iletişim ferd ve toplum için çok önemlidir. İletişimi yazılı ve sözlü olarak iki başlıkta incelersek yazılı iletişimin daha çok kurallara göre geliştiği; sözlü iletişimin ise yöreye, coğrafyaya göre değişime uğradığını görebiliriz.

Bir dilde sözlü anlatımda kullanılan kelime sayısı yazılı anlatımda kullanılan kelime sayısından az olmaktadır. Ayrıca sözlü anlatımdaki kelime sayısı gerek lehçe farklılıkları nedeniyle gerekse de diğer nedenlerle yazılı anlatımlara göre farklılık göstermektedir (Çebi ve Dalkılıç, 2003, s.2). Yazılı dildeki bu kelime sayısının fazlalığı yazılı iletişimi kuvvetlendiren noktalama işaretlerinin önemini arttırmaktadır. Bu işaretlerin yerinde ve doğru kullanılmaları büyük önem arz eder. Kullanılan bu işaretlerin öğretimine ilköğretimin birinci kademesinde başlanmasına ve eğitimin her kademesinde tekrar edilmesine rağmen istenilen düzeyde öğrenmenin gerçekleşti-

rilememesi önemli bir sorundur. Yazım kuralları ve noktalama işaretlerinin doğru kullanılması bazı durakları, cümle çeşitlerini göstermeye, dolayısıyla kelimelerin vurgu ve tonlarını düzenlemeye yarar (Banguoğlu,1998, s.25). Bu işaretleri her dilin ezgi ve söz dizimi özelliklerine göre kullanmak gerekir (Şahin vd., 2011, s.258). Noktalama işaretlerinin ve yazım kurallarının doğru kullanılması okuma becerisinin yanı sıra yazma becerisini de doğrudan etkiler.

Tarihleri çok eskilere dayanan noktalama işaretlerinin konumlanma ve yazılanları işaretlemeler biçiminde kullanma işine tashiçilik denir. İskenderiye’de Aristarkhos [MÖ 310-230]’da bazı işaretlerin kullanılması gerektiğini belirttiği söylenmektedir. Romalı Tarihçi Suetonius’a [70-130] göre bu işaretler 21 adettir. İskenderiye’de yazılmış metinlerde bu işaretlere rastlanmaktadır. Önceleri kelimeler de birbirine bitişik yazıldığı için okumak zordur ancak Attika nesrinde cümle sonlarına işaretler konmaya başlanmıştır (Yıldız, 2003, s.37-38).

Türkçede noktalama işareti kullanımının VIII. yüzyılda üst üste iki nokta işareti ile başladığı görülmektedir. Budistler tarafından kaleme alınan metinlerinde görülen nokta ve üç nokta işaretleri ve Araplarca üretilen metinlerde görülen *secâvend harfleri* ve dekor harfleri, XIX’uncu yüzyıla kadar kullanılan noktalama işaretleridir. Avrupa matbaalarında basılan Arap harfli Türkçe yazınlarda XVIII. yüzyılda Latin metinlerinde görülen batı tipi noktalama işaretleri görülmektedir.

XIX. yüzyılda Şinasi, *Şair Evlenmesi* isimli eserinde üç noktalama işareti kullanmıştır: *yay*, *kısa çizgi* ve *nokta*. Yazar bu işaretleri niçin kullandığını esere başlamadan açıklayarak işaretlere dair okuyucuyu bilgilendirmiştir. Halit Ziya *Kavâid-i Lisân-ı Türkî* isimli eserinde altı noktalama işaretine yer verir: *virgöl*, *noktalı virgöl* (*virgöl maa-nokta*), *iki nokta*, *soru işareti* (*istifhâm alâmeti*) ve *ünlem işareti* (*taaccüp alâmeti*). Şemseddin Sami noktalama işaretlerini hem sayısal olarak hem de farklı pek çok metinde kullanarak Türkçede modern tarzda noktalama işaretlerinin kullanımına katkı sağlamıştır. Şemseddin Sami’nin eserinde kullanılmış işaretler: *virgöl* (fâsıla), *noktalı virgöl* (müfreze), *nokta* (kâta), *iki nokta üst üste* (şâriha), *kısa çizgi* (râbita), *uzun çizgi* (fârîka), *yay* (muteriza), *köşeli yay* (tefrîkiye), *tırnak işareti* (mümeyyize), *soru işareti* (istifhâmiyye), *ünlem işareti* (taaccübiye), *üç nokta* (nikât-ı takdîriye), *paragraf* (bend), *yıldız*. 1928’de Latin alfabesinin kabulüyle çıkarılan yazım kılavuzlarında 1941 yılındaki ikinci baskıya kadar noktalama işaretlerine rastlanmaz. Fakat bu yıllarda, Türk Dil Kurumundan başka noktalama işaretlerini konu alan çalışmalara rastlanmaktadır. 1941’den sonra ise kurum ve kurum dışı başka kişilerce hazırlanan yazım ve noktalama kılavuzlarında noktalama işaretlerine yer verilmiş, ancak bir noktalama kitabı basılmamıştır (Atasoy, 2010, s.856).

Yazma, simgeler kullanarak bireylerin düşüncelerini yazılı olarak anlatmasıdır (Tekin, 1980, s.80). Göçer (2010, s.178), herhangi bir konuda duygu, hayal ya da özgün fikirleri belli bir düzen ve bütünlük içinde yazıya geçirme işine de yazma dendiğini belirtir. Bu yazıya geçirme sırasında yazım ve noktalamanın doğruluğu iletişimin etkisini de belirler.

Yazılı anlatımda başarılı olması, kelimeleri belli kurallar ve bir düzen içinde cümlelere, cümlelerin paragraflara, paragrafların da ihtiyaca göre düzenlenen paragraf üstü birimlere dönüştürülmesiyle mümkün olabilir (Sever, 2004). Yazma, iletişim kurma amacına hizmet ettiği gibi kişilerin öğrenmesine de yardım eder (Carter vd., 2002). Öğrencilerin yazma becerileri ge-

liştikçe onların yazılı anlatım konusunda edindikleri bilgileri uygulamaları ve öğrendiklerinin ötesine geçmeleri sağlanır. Raimes'e (1983) göre öğrenciler bu becerileri geliştirdikçe zihinleri öğrenme sürecinde daha etkili duruma gelir. Bu bakımdan yazım kurallarının doğru kullanımı kişilerin kapsamlı biçimde düşünme becerilerini de geliştirecektir.

Duygu, düşünce, konuşmada ve istekleri iletebilmek için ses, jest ve mimiklerden faydalanılırken yazma becerisinde noktalama işaretleri işimizi kolaylaştıran yardımcılarıdır. Metnin anlaşılabilirliğini kolaylaştırmak, cümleleri birbirinden ayırmak için kullanılan noktalama işaretleri, okumanın düzenlenmesini, anlamın netleşerek söylenmek istenenin tam olarak belirmesi ve dinleyici ve okurun bilincinin açık kalmasını sağlar. Bu nedenle noktalama işaretleri her dilin ezgi ve söz dizimi niteliklerine uygun olarak kullanılmalıdır (Banguoğlu, 1998: 129).

Göker (1996), bir yazın çalışmasında noktalama işaretlerinin yazan kişiye sağladığı yararları şu şekilde belirtir:

1. Gerçekleştirilen yazınsal bir çalışmanın daha kolay okunmasına ve anlaşılmasına hizmet eder.
2. Yazınsal çalışmanın anlam netliğini sağlamasından dolayı okuyucunun veya dinleyicinin öğrenmesini kolaylaştırır.
3. Yazınsal çalışma süreci ve sonrasında metinde ortaya çıkabilecek anlam karmaşasını ve boşluklarını önleyerek anlatılmak istenenin net olarak anlaşılmasını sağlar.
4. Temel becerilerden konuşmada ses tonlamalarından, vurgulamalar, jestler, mimiklerden sözlü anlatım sürecine dair bir şeyler eklenerek veya onlardan anlatım sürecinde faydalanılarak amaca yönelik kullanılabilir. Yazılı çalışmalarda ise dilinde bulunan bu imkânlar bir noktaya kadar noktalama işaretleri kullanılarak gerçekleştirilebilir.
5. Bireylerin birbirine yazılı olarak aktaracağı bilgileri, fikirleri, duyguları, düşünceleri en doğru şekilde anlatımını sağlar.
6. Bir metnin sesli olarak okumasında metnin kolayca anlaşılabilir şekilde ve amaca uygun olarak okunmasına yardımcı olur.

Kavcar vd., (2001) de okuyucunun metni doğru ve kolay algılaması, istenen mesajın doğru aktarılmasının yazım kurallarının yerli yerinde ve doğru kullanılmasıyla mümkün olduğunu ifade ederek yazım kuralları ve noktalama işaretlerinin; iletişimi kolaylaştırmak ve yazıda birliği sağlamak gibi iki önemli işlevi olduğuna dikkat çeker. Bu sebeple öğrencilerin noktalama işaretleri ve yazım kurallarını kullanım düzeylerinin belirlenmesi ve eksikliklerin giderilmesi önem taşımaktadır.

Alan yazındaki yazım ve noktalama kuralları ile ilgili çalışmalar incelendiğinde lise öğrencilerinin yazım kurallarını kullanma durumlarını inceleyen (Acar, 2011; Erdem 2007); ders kitaplarını yazım kuralları açısından irdeleyen (Esmek, 2018); üniversite öğrencilerinin yazım kurallarını kullanım düzeylerini ele alan (Karabuğa, 2011; Ünal ve Altın, 2017); ortaokul öğrencilerinin yazım kurallarını farklı değişkenler açısından inceleyen (Arıcı ve Ungan, 2008; Karagül, 2010) çalışmalar vardır. Ancak bu çalışmada sadece 7. Sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını kullanım düzeylerine odaklanılmıştır.

Araştırmanın Amacı

7. sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını kullanım düzeylerinin belirlemek ve elde edilen veriler doğrultusunda öğrenmelerin artırılması için nasıl bir yol izleneceğine dair öneriler sunmaktır.

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Nitel yöntemle desenlenen bu çalışma ilköğretim 7. sınıf öğrencilerinin Türkçe dersi 7. sınıf Öğretim Programı'nda belirtilen yazım ve noktalama kurallarını uygulayabilme düzeylerini tespit etmeyi amaçlanmıştır. Çalışma betimsel bir niteliktedir. Araştırmanın yöntemi doğal koşulları içinde olayları ve olguları incelemeyi amaçlayan alan araştırması yöntemidir.

Alan araştırmalarında incelenen kişilerin ve olayların doğal ortamına girilerek, onların davranışlarına katılarak tepkileri, duygu ve düşünceleri tespit edilmeye çalışılır. Bu yöntemde incelenen olayın tüm yönleri belirlenebildiği gibi zaman sınırlaması yoktur. Aynı zamanda elde edilen veriler kayıt altına tutularak araştırma süreci daha net gözlemlenebilir. Durum tespitlerinde kullanılan alan araştırmaları daha çok mevcut durumun fotoğrafını çekerek araştırmaya durumun anlaşılabilirliğine dair veri sağlar (Yıldırım ve Şimşek, 2008).

Çalışmada, tarama modeli kullanılmış yani araştırmaya konu olan olay, birey ya da nesne, kendi koşulları içinde ve olduğu gibi tanımlanmaya çalışılmıştır. Araştırma sürecinde elde edilen verilere yönelik herhangi bir müdahalede bulunulmamıştır. Tespit edilen ve bilinmek istenen durum, gözlenip belirlenmiştir.

Araştırmanın Evreni ve Örnekleme

Araştırma evrenini Antalya ili, Kumluca ilçesindeki ilköğretim 7. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklemini ise Kumluca ilçesinde bulunan:

- 1- Mavikent Ramazan Abacı Ortaokulu,
- 2- Durali Yazıcı Ortaokulu,
- 3- Kasapçayırı Ortaokulunda öğrenim gören 18 öğrenci oluşturmaktadır.

Yukarıda ismi verilen okullardan rastgele seçilen on sekiz 7. sınıf öğrencisinin defterleri ile bu çalışma gerçekleştirilmiştir.

Kolay ulaşılabilir örneklem yöntemi bu okulların seçiminde etkili olmuştur. Bu yöntem araştırmayı hızlandıran bir yöntemdir. Araştırmacı, yakın ve erişilmesi kolay olan bir durumu tercih eder. Bu örneklem yöntemi çoğu zaman ekonomiklik ve zamanlama açısından daha uygun olduğu için kullanılır (Baltacı, 2018). Her okuldan tesadüfî yöntemle seçilen 3 kız ve 3 erkek öğrencinin, toplamda 18 öğrencinin 7. sınıfta tutmuş oldukları defterler yazım kurallarını ve noktalama işaretlerini kullanım düzeylerini belirlemek amacıyla incelenmiştir.

Verilerin Toplanması

Araştırmanın verileri Türkçe dersinde öğrencilerin kullandıkları defterler incelenerek elde edilmiştir. Araştırmaya konu olan 11 noktalama işareti ve 6 yazım kuralı incelenerek öğ-

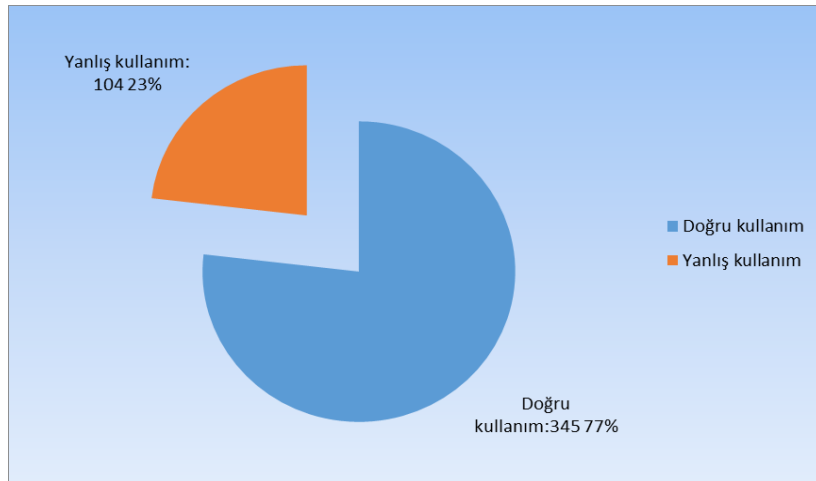
rencilerin kullanım düzeyleri belirlenmiştir. Araştırma, noktalama işaretlerinden: nokta, virgül, iki nokta, üç nokta, soru işareti, ünlem işaret, kısa çizgi, eğik çizgi, kesme işareti, yay ayraç ve köşeli ayraç ile; yazım kurallarından da: yazımı karıştırılan kelimeler, sayıların yazımı, büyük harflerin kullanımı, birleşik kelimelerin yazımı, ikilemeler ve kısaltmaların yazımı, bağlaç olan “ki” ve “de” ile soru edatı “mi”nin yazımı ile sınırlandırılmıştır.

Verilerin Analizi

Etkinlikte noktalama işaretlerinin ve yazım kurallarının kullanım düzeylerinin tespitinde Türk Dil Kurumu tarafından yayımlanan Yazım Kılavuzu (25.baskı, 2008) ölçüt kabul edilmiştir. Yazım Kılavuzu’nda yer alan noktalama işaretleri ve yazım kuralları dikkate alınarak öğrencilerin defterleri incelenmiştir. Bu incelemelerde öğrencilerin noktalama ve yazım yanlışları tespit edilmiştir. Yazım Kılavuzu’nda yer alan kurallar dikkate alınarak çalışmada yer alan öğrencilerin noktalama işaretlerine uyma düzeyleri belirlenmeye çalışılmıştır. Çalışmada başarı ölççeği olarak Metin’in (2012) çalışması temel alınmıştır. Verilerin oransal dağılımına göre zayıf, orta, iyi olarak ifade edilmiştir. Zayıf düzey 0-60 oran aralığı olarak; orta düzey 61-80 oran aralığı olarak; iyi düzey 81-100 oran aralığı olarak kabul edilmiştir. Öğrencilerin defterlerinden elde edilen yazım ve noktalama yanlışları okul ve öğrenciler kodlanarak verilmiştir. Örnek (O2, 3K): İkinci okul, üçüncü öğrenci, cinsiyet: kız anlamına gelmektedir. Yıldırım ve Şimşek (2008) nitel araştırmaların geçerlik ve güvenilirliğin sağlanması için verilerin objektif biçimde yorumlanmasına dikkat çeker. Bu sebeple öğrenci defterleri araştırmacılar tarafından incelendikten sonra iki alan uzmanı ile bulgular paylaşılmış ve görüşleri alınmıştır. Araştırmacılar ve alan uzmanları arasında %98 bir uyum sağlanmıştır.

Bulgular

Bu bölümde öğrencilerin defterlerinden elde edilen bulgular, araştırmanın problem durumu temel alınarak açıklanmış ve yorumlanmıştır.

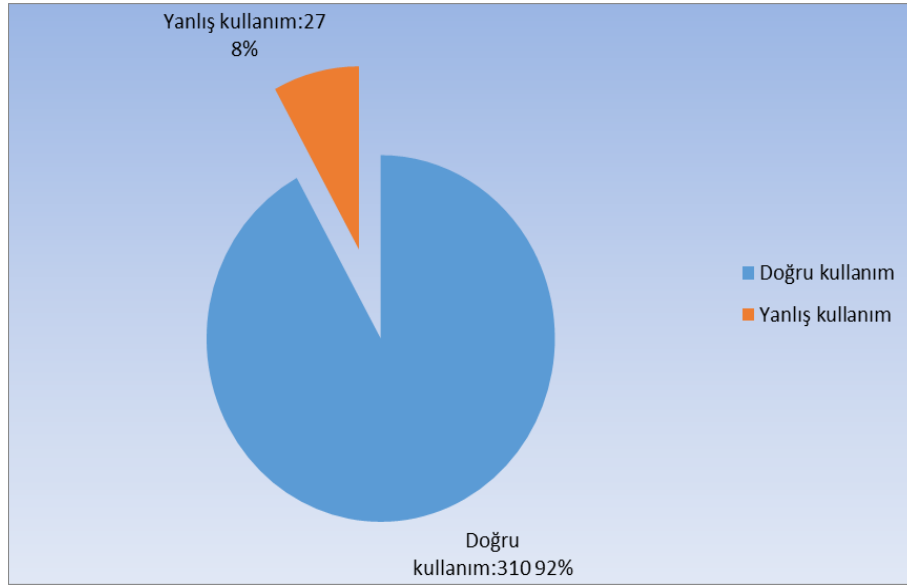
Grafik 1. Noktadan elde edilen veriler

Noktadan elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Bu veriler 3 okulda eğitim hayatına devam eden öğrencilerin defterlerinin incelenmesi sonucu elde edilmiştir. Elde edilen veriler

çerçevesinde toplamda 449 nokta içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 345 tanesinin doğru olarak, 104 tanesinin yanlış olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu verilerin oransal dağılımı %77 doğru, %23 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) orta düzeyde bir öğrenmenin gerçekleştirilmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinden noktanın kullanılmadığı ya da yanlış kullanıldığı örnekler:

1. "O yapmamış" (O1, 1E)
2. "vb'yi sayabiliriz buraya." (O2, 4K)

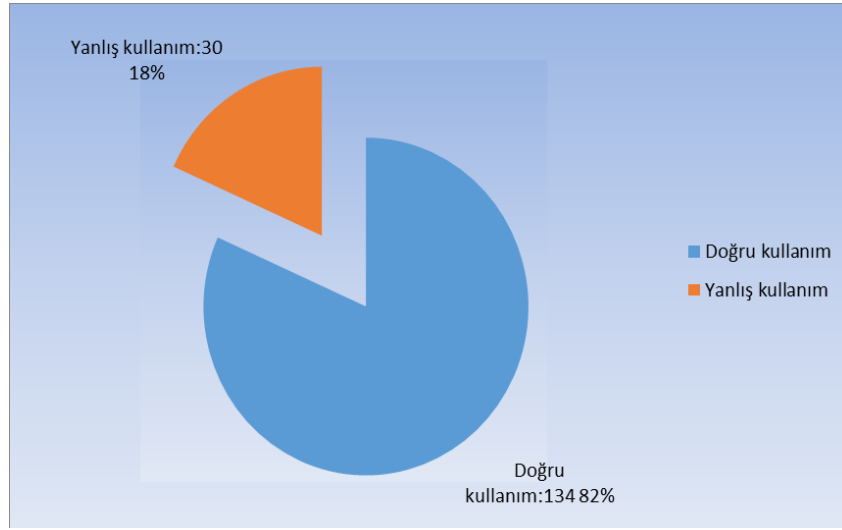

Grafik 2. Virgülden elde edilen veriler

Virgülden elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 337 virgül içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 310 tanesinin doğru olarak kullanıldığı, 27 tanesinin yanlış olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu verilerin oransal dağılımı %92 doğru, %27 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) iyi düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinden virgülün kullanılmadığı ya da yanlış kullanıldığı örnekler:

1. "Sayın Bakan;" (O1, 6K)
2. "Otopark kaza yapmış otobüsler dolmuşlar taksilerle doluydu." (O2, 4K)
3. "Çok hastayım dedi." (O1, 2K)

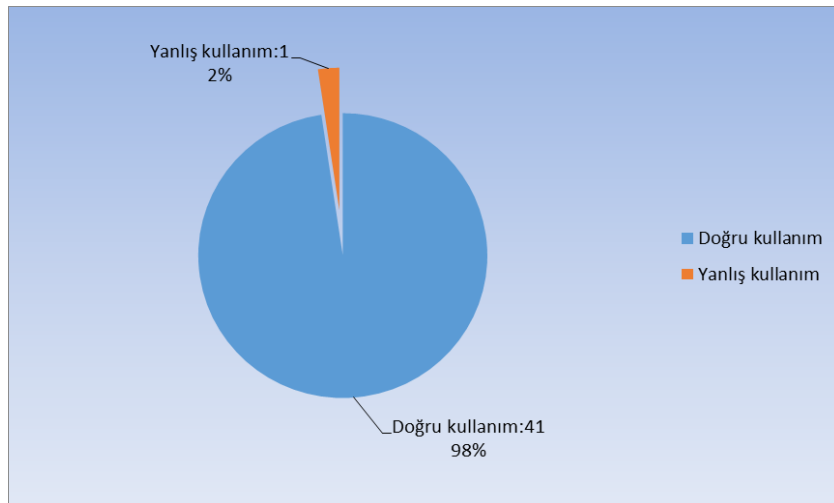

Grafik 3. İki noktadan elde edilen veriler

İki noktadan elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 164 iki nokta içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 134 tanesinin doğru olarak kullanıldığı, 30 tanesinin yanlış olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu verilerin oransal dağılımı %82 doğru, %18 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) iyi düzeyde bir öğrenmenin gerçekleştirilmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinden iki noktanın kullanılmadığı ya da yanlış kullanıldığı örnekler:

1. "Hitaplar büyük harfle başlar. Sevgili Bakanım" (O1, 3E)
2. "Anlam özelliklerine göre fiiller üçe ayrılır. İş, oluş, durum fiilleri." (O1, 1E)
3. "Tür bildiren kelimeler küçük harfle başlar. Van kedisi, Maraş dondurması, İngiliz anahtarı, Antep fıstığı." (O1, 3E)

Grafik 4. Üç noktadan elde edilen veriler

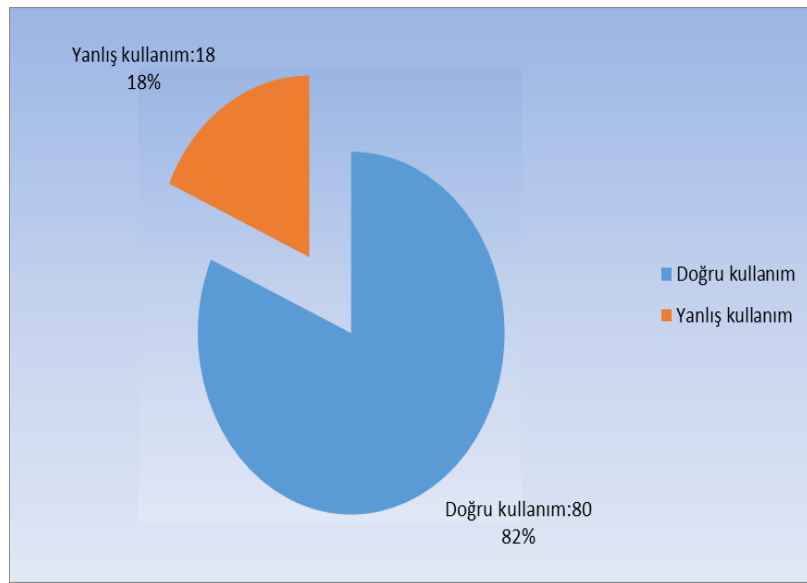
Üç noktadan elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 42 üç nokta içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 41 tanesinin doğru olarak kullanıldığı, 1 tanesinin yanlış olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu verilerin oransal dağılımı %98 doğru, %2 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) iyi düzeyde bir öğrenmenin gerçekleştirilmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinden üç noktanın kullanılmadığı ya da yanlış kullanıldığı örnekler:

1. "Bin atlı akınlarda çocuklar gibi şendik

Bin atlı o gün dev gibi bir orduyu yendik.

(Yahya Kemal Beyatlı)" (O2, 4K)

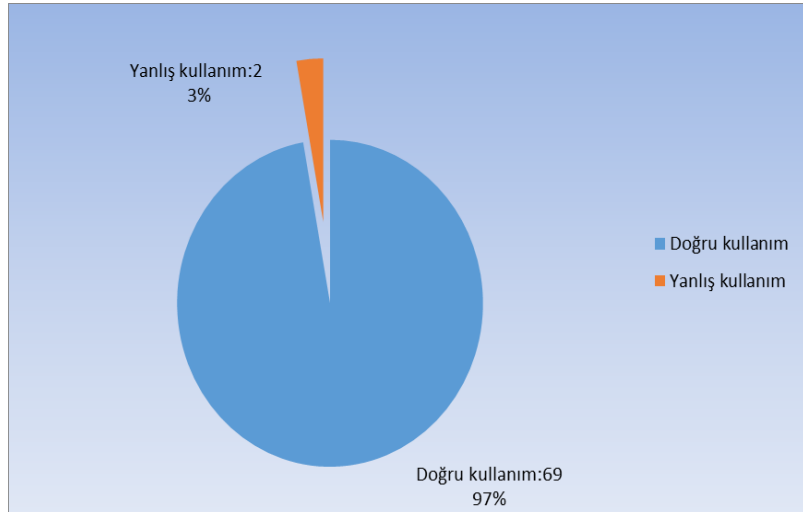

Grafik 5. Soru işaretinden elde edilen veriler

Soru işaretinden elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 98 soru işareti içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 80 tanesinin doğru olarak kullanıldığı, 18 tanesinin yanlış olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu verilerin oransal dağılımı %80 doğru, %18 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) orta düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinden soru işaretinin kullanılmadığı ya da yanlış kullanıldığı örnekler:

1. "Ne zaman geleceğini bize söylemedi?" (O1, 4K)
2. "Baban geldi mi." (O1, 5E)
3. "Atatürk bana benzer mi." (O2, 1K)

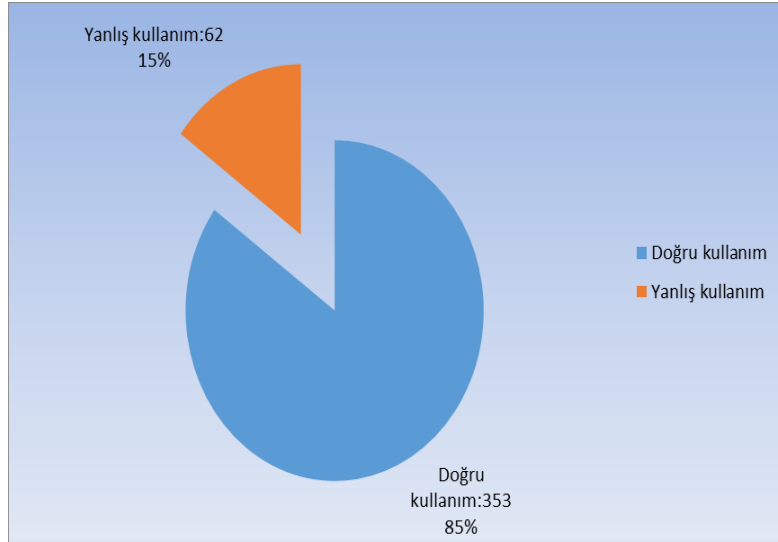

Grafik 6. Ünlem işaretinden elde edilen veriler

Ünlem işaretinden elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 71 ünlem işareti içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 69 tanesinin doğru olarak kullanıldığı, 2 tanesinin yanlış olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu verilerin oransal dağılımı %97 doğru, %3 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) iyi düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinden ünlemin kullanılmadığı ya da yanlış kullanıldığı örnekler:

1. "Of dışarısı çok sıcak." (O2, 4K)
2. "Ey Türk Gençliği" (O2, 4K)

Grafik 7. Kısa çizgiden elde edilen veriler

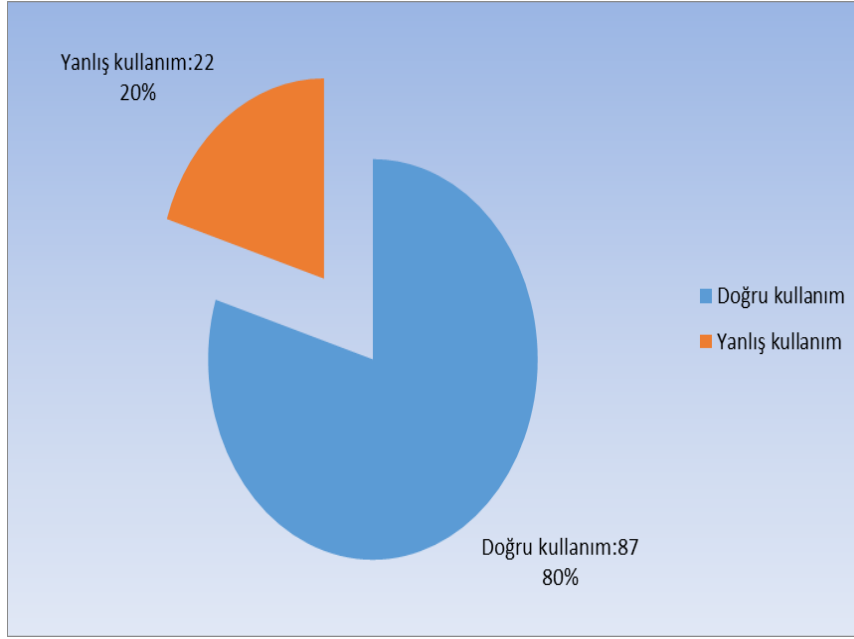
Kısa çizgiden elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 415 kısa çizgi içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 353

7. Sınıf Öğrencilerinin Yazım ve Noktalama Kurallarını Kullanım Düzeylerinin Belirlenmesi

tanesinin doğru olarak kullanıldığı, 62 tanesinin yanlış olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu verilerin oransal dağılımı %85 doğru, %15 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) iyi düzeyde bir öğrenmenin gerçekleştirilmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinden kısa çizginin kullanılmadığı ya da yanlış kullanıldığı örnekler:

1. "ha-nım-e-li" (O1, 5E)
2. "dı,di,du,dü" (O1, 3E)
3. "Bir işi yapabilme, başarma, gücü yetme anlamlarından birini katar." (O1, 6K)

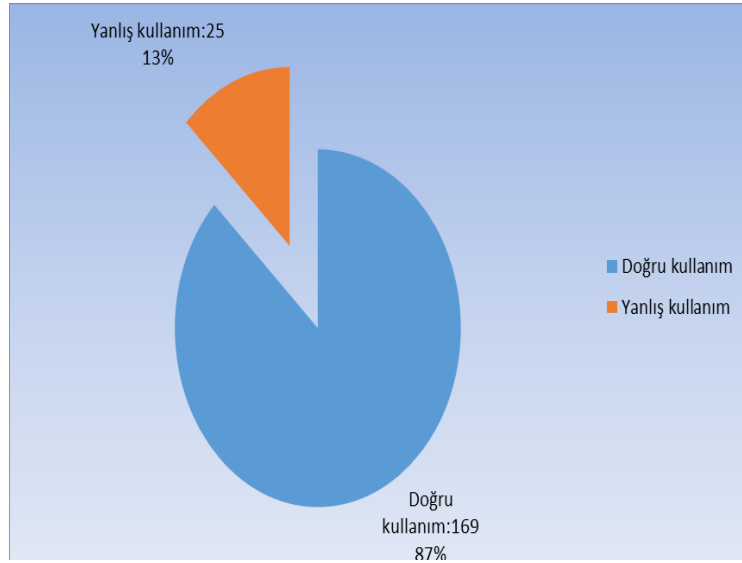

Grafik 8. Eğik çizgiden elde edilen veriler

Eğik çizgiden elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 99 eğik çizgi içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 87 tanesinin doğru olarak kullanıldığı, 22 tanesinin yanlış olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu verilerin oransal dağılımı %80 doğru, %20 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) orta düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinden eğik çizginin kullanılmadığı ya da yanlış kullanıldığı örnekler:

1. "-miş, -miş, -muş, -müş" (O1, 2K)
2. "-sa,-se" (O2, 4K)
3. "-ı,-i,-u,-ü" (O3, 6K)

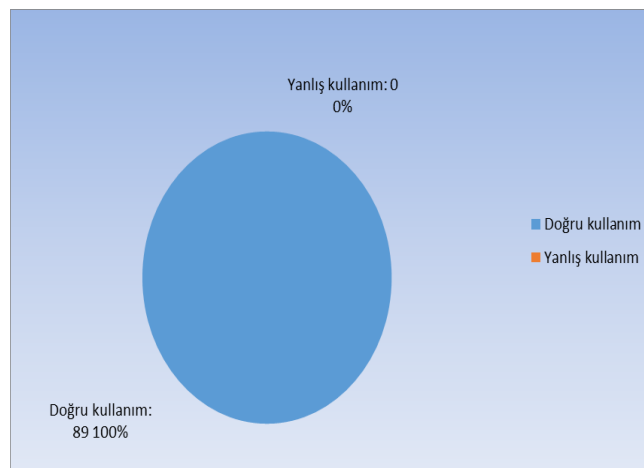

Grafik 9. Kesme işaretinden elde edilen veriler

Kesme işaretinden elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 194 kesme işareti içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 169 tanesinin doğru olarak kullanıldığı, 25 tanesinin yanlış olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu verilerin oransal dağılımı %87 doğru, %13 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) iyi düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir.

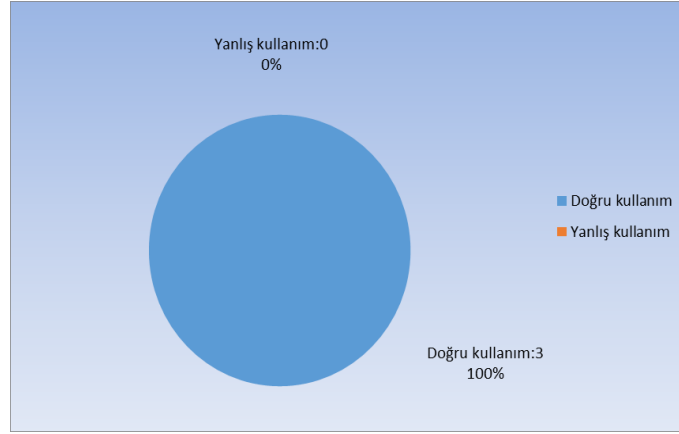
Öğrenci defterlerinden kesme işaretinin kullanılmadığı ya da yanlış kullanıldığı örnekler:

1. "Susuz Dedenin adını çok duydum." (O2, 4K)
2. "m.den" (O1, 5E)
3. "Bu yaz bodruma gitmiyoruz." (O1, 3E)

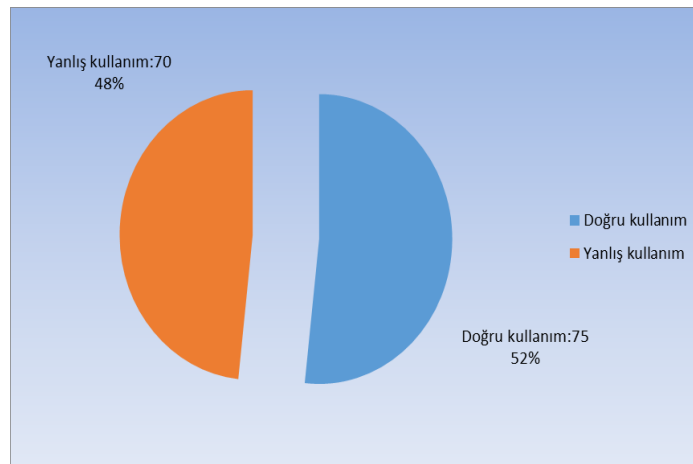
Grafik 10. Yay ayrıçtan elde edilen veriler

Yay ayrıçtan elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 89 yay ayrıç içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 89 tanesinin doğru olarak kullanıldığı, hiç yanlış kullanılmadığı tespit edilmiştir. Bu verilerin oransal dağılımı %100 doğru, %0 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) iyi düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir. Öğrenci defterlerinde yay ayrıcın kullanılmadığı ya da yanlış kullanıldığı örnek bulunmamaktadır.

Grafik 11. Köşeli ayrıçtan elde edilen veriler

Köşeli ayrıçtan elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 3 yay ayrıç içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 3 tanesinin doğru olarak kullanıldığı tespit edilmiştir; fakat yanlış kullanıma rastlanmamıştır. Bu verilerin oransal dağılımı %100 doğru, %0 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) iyi düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir. Öğrenci defterlerinde köşeli ayrıcın kullanılmadığı ya da yanlış kullanıldığı örnek bulunmamaktadır.

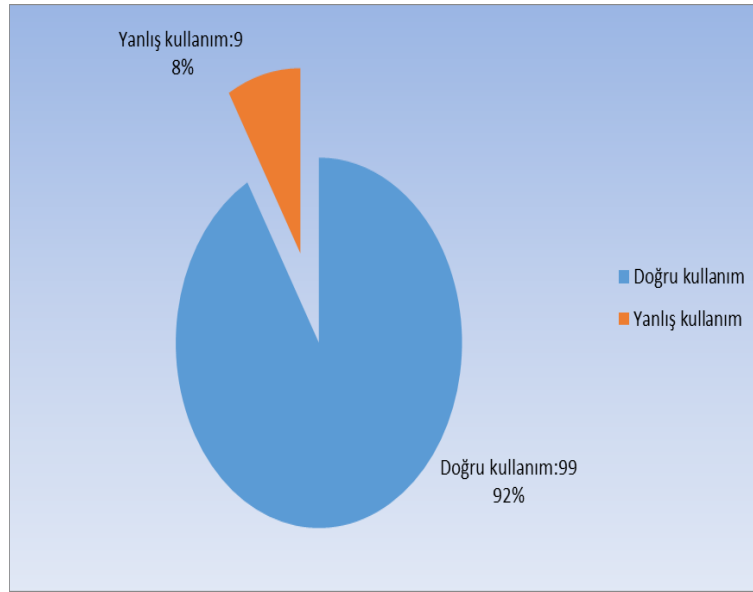
Grafik 12. Çalışmada yazımı karıştırılan kelimelerden elde edilen veriler

Yazımı karıştırılan kelimelerden elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çer-

çevesinde toplamda 145 yazımı karıştırılan kelimeler içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 75 tanesinin doğru olarak kullanıldığı tespit edilmiş, 70 tane yanlış kullanılan örneğe rastlanmıştır. Bu verilerin oransal dağılımı %52 doğru, %48 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) zayıf düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinden yazımı karıştırılan kelimelere örnekler:

1. "Bugün yeni bir konuya geçecekmişiz." (O1, 4K)
2. "orjinal" (O2, 6K)
3. "herkez" (O3, 3E)

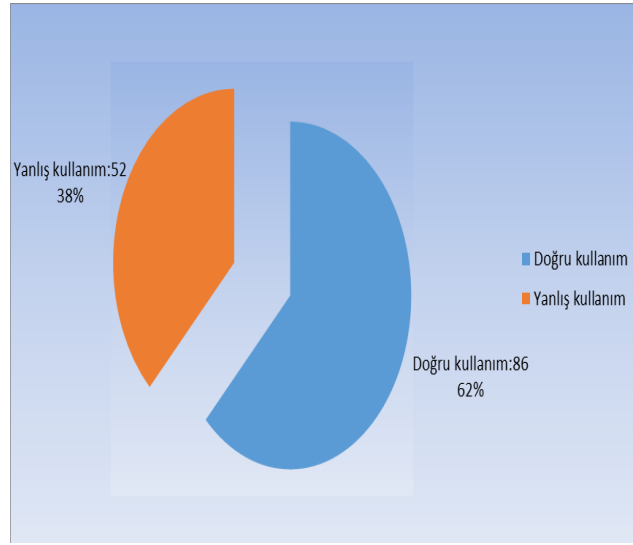

Grafik 13. Sayıların yazımından elde edilen veriler

Sayıların yazımından elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 108 sayıların yazımı içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 99 tanesinin doğru olarak kullanıldığı tespit edilmiş, 9 tane yanlış kullanıldığı örneğe rastlanmıştır. Bu verilerin oransal dağılımı % 97 doğru, % 3 yanlış örnek olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) iyi düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinde sayıların yanlış yazımına dair örnekler:

1. "5'er" (O1, 3E)
2. "5'nci" (O2, 4K)
3. "1 kaç gün sonra" (O3, 4K)

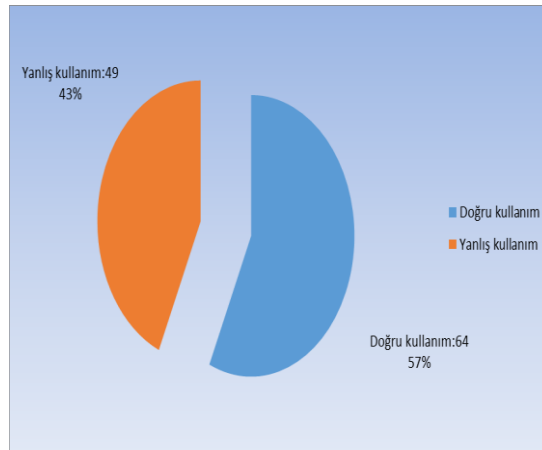

Grafik 14. Büyük harflerin kullanımından elde edilen veriler

Büyük harflerin kullanımından elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 114 büyük harflerin kullanımı içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 62 tanesinin doğru olarak kullanıldığı tespit edilmiş, 52 tane yanlış kullanılan örneğe rastlanmıştır. Bu verilerin oransal dağılımı %62 doğru, %38 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) orta düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinde büyük harflerin yanlış kullanıldığı örnekler:

1. "Ahmet bey" (O1, 2K)
2. "yola yarın erkenden çıkmalıymışız." (O2, 3E)
3. "Kumluca İlçesi" (O2, 4K)

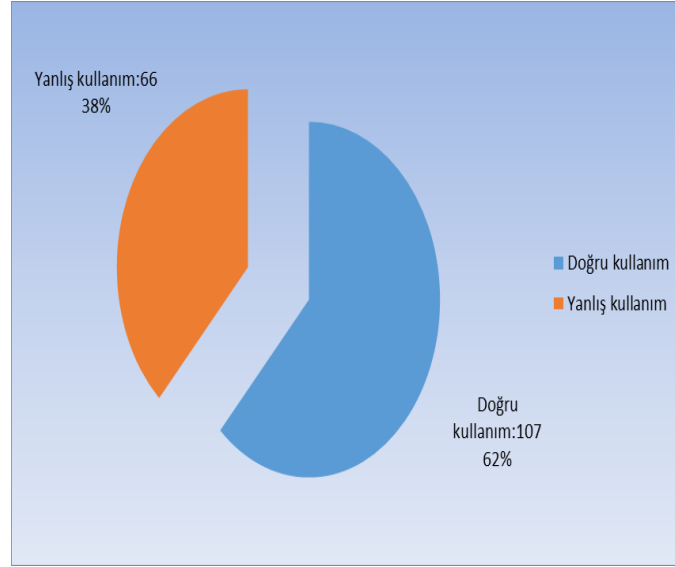
Grafik 15. Birleşik kelimelerin yazımından elde edilen veriler

Birleşik kelimelerin yazımından elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 113 birleşik kelimelerin yazımı içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan

inceleme sonucunda bu verilerde 64 tanesinin doğru olarak kullanıldığı tespit edilmiş, 49 tane yanlış kullanılan örneğe rastlanmıştır. Bu verilerin oransal dağılımı %57 doğru, %43 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) zayıf düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinde birleşik kelimelerin yanlış yazıldığı örnekler:

1. "farketti" (O1, 1E)
2. "baş öğretmen" (O2, 2K)
3. "polis evi" (O3, 1E)

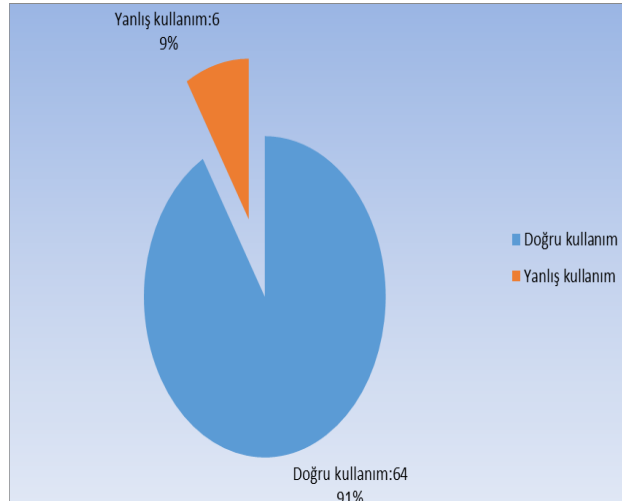

Grafik 16. İkilemeler ve kısaltmaların yazımından elde edilen veriler

İkilemeler ve kısaltmaların yazımından elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 173 ikilemeler ve kısaltmaların yazımı içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 107 tanesinin doğru olarak kullanıldığı 66 tane yanlış kullanılan örneğe rastlanmıştır. Bu verilerin oransal dağılımı %62 doğru, %38 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) orta düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinde ikilemelerin ve kısaltmaların yanlış kullanıldığı örnekler:

1. "Karşısındakine ağır, ağır bir şeyler anlatıyordu." (O1, 5E)
2. "Miktar Z." (O2, 4K)
3. "F" (O3, 3E)

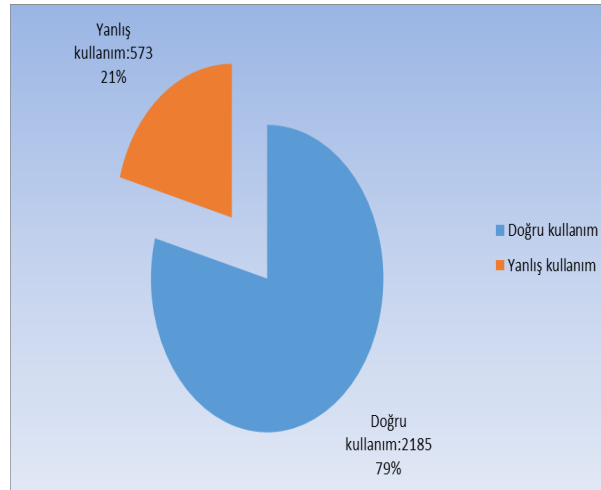

Grafik 17. Bağlaç olan ki ve de ile soru edatı mi'nin yazımından elde edilen veriler

Bağlaç olan ki ve de ile soru edatı mi'nin yazımından elde edilen veriler grafikte verilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 70 bağlaç olan ki ve de ile soru edatı mi'nin yazımı içerikli veriye rastlanmıştır; yapılan inceleme sonucunda bu verilerde 64 tanesinin doğru olarak kullanıldığı tespit edilmiş, 6 tane yanlış kullanılan örneğe rastlanmıştır. Bu verilerin oransal dağılımı %91 doğru, %9 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak (Metin, 2012) iyi düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir.

Öğrenci defterlerinde bağlaç olan ki ve de ile soru edatı mi'nin yanlış kullanıldığı örnekler:

1. "Sende sorumluymuşsun bugünkü sınavdan." (O1, 6K)
2. "Biraz önce kapıyı çalan senmiydin?" (O2, 3E)
3. "Vazoda ki çiçekler birer birer kurumuş." (O3, 6K)

Grafik 18. 7. Sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını kullanım düzeylerinin belirlenmesinden elde edilen veriler

7. sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını kullanım düzeylerinin belirlen-

mesinden elde edilen genel veriler grafikte verilmiştir. Bu veriler 3 okulda eğitim hayatına devam eden öğrencilerin defterlerinin incelenmesi sonucu elde edilmiştir. Elde edilen veriler çerçevesinde toplamda 2758 veri elde edilmiştir. Bu verilerden 2185 tanesinin doğru olarak kullanıldığı tespit edilmiş, 573 tane yanlış kullanılan örneğe rastlanmıştır. Bu verilerin oransal dağılımı %79 doğru, %21 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak 7. sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını kullanım düzeylerinin belirlenmesi konulu çalışmada (Metin, 2012) orta düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir.

Sonuç ve Tartışma

Bu çalışma 7. sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını kullanım düzeylerinin belirlenmesi başlığı altında bir alan taraması olarak Antalya'nın Kumluca ilçesinde eğitim hayatına devam eden 3 farklı okuldaki 7. sınıf öğrencilerinden elde edilen verilerden oluşmaktadır. Yapılan bu çalışmadan elde edilen veriler kabul edilen ölçütler [Türk Dil Kurumu tarafından yayımlanan Yazım Kılavuzu (25.baskı, 2008)] çerçevesinde değerlendirilmiştir. Yüzdeli oranlanmanın temelini oluşturan ölçme sürecinde toplamda 2758 veri elde edilmiştir. Bu verilerden 2185 tanesinin doğru olarak kullanıldığı tespit edilmiş, 573 tane yanlış kullanılan örneğe rastlanmıştır. Bu verilerin oransal dağılımı %79 doğru, %21 yanlış kullanım olarak tespit edilmiştir. Miktar ve oransal dağılımına bakarak 7. sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını kullanım düzeylerinin belirlenmesi konulu çalışmada (Metin, 2012) orta düzeyde bir öğrenmenin gerçekleşmiş olduğu söylenebilir. Çetin (2013) ile Yıldırım ve Uludağ'ın (2016) çalışmalarında da öğrencilerin yazım kuralları ve noktalama işaretlerini kullanım düzeylerinin istenen düzeyde olmadığı belirlenmiştir. Casanave ve Hubbard (1992), yazım kurallarına uymanın yazma becerisinde en temel seviye olduğunu belirtir. Bu bakımdan öğrencilerin yaratıcı yazma gibi üst düzey yazma becerilerine sahip olmaları için öncelikle yazım kurallarını doğru kullanmaları gereği söylenebilir.

Bu alanda yapılan bazı çalışmalarda ise daha farklı sonuçlar elde edilmiştir. Örneğin Yıldız'ın (2002) çalışmasında farklı öğretim düzeyindeki öğrencilerin yazım ve noktalama kurallarını uygulama düzeyleri tüm kademeler için istenen düzeyin altında kalmıştır. Karagül'ün (2010) çalışmasında İlköğretim 6. sınıf öğrencilerinin ilköğretim Türkçe Dersi (6, 7 ve 8. sınıflar) Öğretim Programında belirtilen yazım kurallarının üçünde %70'in üzerinde başarı gösterdikleri görülmektedir. Bu durumda, ilköğretim 6. sınıf öğrencilerinin büyük kısmının ilköğretim Türkçe Dersi (6, 7 ve 8. sınıflar) Öğretim Programında belirtilen yazım kuralları ile ilgili bilgi ve beceriye ulaşamadığı söylenebilir. Erkinay'ın (2010) çalışmasında, öğretmenler öğrencilerin yazılı anlatım çalışmalarında en sık karşılaştıkları hataların bağlaç olan de ve ki'nin ek olan "-de ve -ki" ile karıştırılmasından kaynaklandığını belirtmektedir. Öğretmenler, öğrencilerin teoride bağlaç olan de ve ki'nin ayrı yazılması gerektiğini ek olan "-de ve -ki"nin bitişik yazılması gerektiğini bildiklerini fakat yazılı anlatım çalışmalarında bu bilgiyi karıştırdıklarını ifade etmektedir. Acar'ın (2011) çalışmasında ise 11. sınıf öğrencilerinin hata ortalamasının 9. sınıf öğrencilerinin hata ortalamasına göre daha düşük olduğu tespit edilmiş, yaşla birlikte ve eğitim öğretim seviyesi arttıkça hatalı yazımın azaldığını gösterdiği söylenebilir. Bu durum pratik düzeyi arttıkça hata sayısının azalmasının muhtemel olduğu biçiminde yorumlanabilir.

Bu çalışma ve ilgili çalışmalar arasındaki sonuç farklarının araştırma grubu farklılıklarından meydana gelebileceği gibi araştırma dönemi ve öğretim sınıflarındaki farklılaşmalardan da meydana gelebileceği düşünülmektedir. Yukarıdaki çalışmalar ve bu çalışmadan elde edilen genel sonuç öğrencilerin yazım ve noktalama kurallarına uyma seviyelerinin ortalama ve ortalama altında olduğu yönündedir. Bu durum yazım ve noktalama kurallarının içselleştirilmesi için daha işlevsel yöntemlerin işe koşulması gereğini ortaya koymaktadır. Yıldız'ın (2015) farklı ülkelerin ana dili öğretim programlarını incelediği çalışmasında da öğrencilerin yazılı anlatım becerilerini içselleştirmelerine yönelik etkinliklerin yapılması vurgulanmıştır.

Öneriler

7. sınıf öğrencilerinin yazım ve noktalama kurallarını kullanım düzeylerinin belirlenmesini amaçlayan bu çalışmamızda şu önerilerde bulunulabilir:

- 1) Öğretmenler yazılarında yazım kurallarına ve noktalama işaretlerine dikkat etmelidir. Öğretmenler öğrencilerini yazım kılavuzu kullanmaya özendirmeli, öğretilmek istenen amaç çerçevesinde rol model olmalıdır.
- 2) Öğretmenler sınıflarında metinleri okurken jest ve mimiklerini noktalama işaretlerinin görevine uygun olarak kullanmalıdır. Bu durum hem öğrenciyi güzel okumaya teşvik edecek hem de noktalama işaretlerinin görev ve anlamlarının anlaşılmasını kolaylaştıracaktır.
- 3) Öğrenciler yazım kurallarını en iyi kendi yazılı ürünleri üzerinde öğrenirler. Bu nedenle elden geldiğince derste ve dersten sonra yazılı anlatım çalışması yaptırılmalı ve bu çalışmalar sınıf ortamında kontrol edilip geri bildirim verilmelidir.
- 4) Yazım ve noktalama kurallarının içselleştirilmesinde işlevsel yöntemler işe koşulmalı, öğrencilerin bu kuralları dil bilinci ile öğrenmesi ve kullanması sağlanmalıdır.

KAYNAKÇA

- Acar, Ü. (2011). Özel Servergazi Lisesinde 9. ve 11. Sınıf Öğrencilerinde Noktalama İşaretleri ve Yazım Kurallarını Kullanma Oranlarının Kıyaslanması. Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
- Arıcı, A.F. ve Urgan, S. (2008). İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Yazılı Anlatım Çalışmalarının Bazı Yönlerden Değerlendirilmesi. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 20, 317 – 328.
- Atasoy, F. O. (2010). Noktalama İşaretlerinin Tarihi, Turkish Studies. 5(2), 823-860.
- Baltacı, A. (2018), Nitel Araştırmalarda Örneklem Yöntemleri ve Örnek Hacmi Sorunsalı Üzerine Kavramsal Bir İnceleme, Bitlis Eren Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 7(1), 213-274.
- Banguoğlu, T. (1998). Türkçenin Grameri (5. Baskı). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Carter, C., Bishop, J., & Kravits S.L. (2002). Keys to Effective Learning. (Third Edition). New

Jersey: Printice Hall.

- Casanave, C. P., & Hubbard, P. (1992). The Writing Assignments and Writing Problems of Doctoral Students: Faculty Perceptions, Pedagogical Issues, and Needed Research. *English for Specific Purposes*, 11(1), 33-49.
- Çetin, A. (2013). İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Yazım ve Noktalama Kurallarını Uygulama Düzeyleri. *Yayınlanmamış yüksek lisans tezi*, Akdeniz Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Antalya.
- Dalkılıç, G. ve Çebi, Y. (2003). Türkçe Külliyat Oluşturulmasında ve Türkçe Metinler Kullanılan Kelimelerin Uzunluk Dağılımlarının İncelenmesi, *DEÜ Mühendislik Fakültesi Fen ve Mühendislik Dergisi*, 5, 1-7.
- Erdem, H. (2007). Dokuzuncu Sınıf Öğrencilerinin Yazım ve Noktalama Kurallarına Ulaşma Düzeyi. *Yayınlanmamış yüksek lisans tezi*, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Erkinay, H. K. (2010). Türkçe Dersi Öğretim Araçlarında Yazım Kurallarının Öğretimi ve Konuyla İlgili Öğretmenlerin Görüşü. *Yüksek Lisans Tezi*, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Göçer, A. (2010). Türkçe Öğretiminde Yazma Eğitimi. *Journal of International Social Research*, 3(12), 178-195.
- Göker, O. (1996). *Uygulamalı Türkçe Bilgileri I* (1. Baskı). İstanbul: MEB Yayınları.
- Karabuğa, H. (2011). "Türkçe Öğretmeni Adaylarının Yazılı Anlatım Çalışmalarında Noktalama İşaretlerini ve Yazım Kurallarını Kullanabilme Düzeyleri". *Yayınlanmamış yüksek lisans tezi*, Abant Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Karagül, S. (2010). İlköğretim 6-8. Sınıf Öğrencilerinin Türkçe Dersi Öğretim Programında Belirtilen Yazım ve Noktalama Kurallarını Uygulayabilme Düzeyi. *Yüksek Lisans Tezi*, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Kavcar, C., Sever, S. ve Oğuzkan, F. (2001). *Türkçe Öğretimi* (9. Baskı). Ankara: Anı Yayınevi.
- Metin, G. (2012). Göç Yaşamış 6. Sınıf Öğrencilerinin Yazım Kurallarını Ve Noktalama İşaretlerini Uygulama Düzeylerinin Toplumdilbilim Değişkenleri Açısından İncelenmesi (Körfez Örneği). *Yüksek Lisans Tezi*, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
- Raimes, A. 1983. *Techniques in Teaching Writing*. New York: Oxford University Press.
- Şahin, E., Y., Maden, S., Kardaş, M. N. ve Şahin, A. (2011). Noktalama İşaretlerinin Öğretiminde Grup Araştırması Tekniğinin Öğrenci Başarısına Etkisi, *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 15, 257 – 268.
- Tekin, H. (1980). *Okuduğunu Anlama Gücü ile Yazılı Anlatım Becerisini Geliştirme Yönünden Okullarımızdaki Türkçe Öğretimi* (1. Baskı). Ankara: Mars Matbaası.

7. Sınıf Öğrencilerinin Yazım ve Noktalama Kurallarını Kullanım Düzeylerinin Belirlenmesi

- Uludağ, E., & Yıldırım, D. (2016). Ortaokul Öğrencilerinin Bazı Noktalama İşaretlerini ve Yazım Kurallarını Uygulayabilme Düzeyleri (İstanbul Örneği). *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18(1), 319-342.
- Ünal, Topçuoğlu F., Altın, H. (2017) Üniversite Öğrencilerinin Dilekçe Yazım Yanlışıları Üzerine Bir İnceleme. *Electronic Turkish Studies*. 12 (6), 741-760.
- Yazım Kılavuzu (2008).(25.Baskı). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2008). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri (6.Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yıldız, D. (2015). Türkiye Kanada Onario ve Avustralya Ana Dili Dersi Öğretim Programlarının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8(40), 537-549.
- Yıldız, N. (2003). Kalıntılar ve Edebi Kaynaklar Işığında Antikçağ Kütüphaneleri (1. Baskı). İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.
- Yıldız, Z. (2002). Değişik Eğitim Kademelerinde Öğrencilerin Yazım ve Noktalama Kurallarını Uygulama Düzeyleri. Yüksek Lisans Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.